

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010809
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119010809.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovaným H. Y., nar. dňa XX.XX.XXXX v D., trvale bytom P. a A. Y., nar. dňa XX.XX.XXXX v F. M., trvale bytom P., pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.07.2019, č. k. 3T/20/2019-202, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.02.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovanej H. Y. a obžalovanej A. Y. zamietajú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.07.2019, č. k. 3T/20/2019-202 bola obžalovaná H. Y. uznaná za vinnú v bode 1/ a 2/ z pokračovacieho prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona a obžalovaná A. R. bola uznaná za vinnú v bode 2/ z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 04.03.2017 vo večerných hodinách v P., R. XX, na Obvodnom oddelení PZ v Hlohovci, po riadnom a zákonom poučení podľa ustanovení Trestného poriadku obžalovaná H. Y. vo svojom trestnom oznámení úmyselne uviedla pred povereným príslušníkom PZ skutočnosti o R. Y., ktoré sa nezakladali na pravde, a to že jej R. Y. dňa 04.03.2017 v čase okolo 20.30 hod. v meste P. na ul. J. L. pred pohostinstvom U Deda povedal, že jej vykopne cigánča z jej brucha, že ju zabije, jej matku a jej priateľa, na čo tehotná H. Y. rýchlo utiekla z tohto miesta do miesta prechodného bydliska a takýmto konaním R. Y. u nej vznikla dôvodná obava o jej život a zdravie, pričom na základe skutočností uvedených obžalovanou H. Y. došlo k zadržaniu a obmedzeniu osobnej slobody osoby R. R. v zmysle § 85 ods. 1 Trestného poriadku v čase o 00.15 hod dňa 05.03.2017 a týmto zaisťovacím úkonom bolo 05.03.2017 povereným príslušníkom PZ Hlohovec v konaní vedenom pod ČVS:ORP-558/HC- TT-2017 začaté trestné stíhanie za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 písm. b) Trestného zákona,

2/ následne dňa 05.03.2017 obžalované H. Y. v procesnom postavení svedka-poškodenej a A. Y. v procesnom postavení svedka v konaní vedenom na Obvodnom oddelení PZ v Hlohovci v pod ČVS:ORP-558/HC-TT- 2017, pred vznesením obvinenia, ako aj po vznesení obvinenia, po dôslednom zákonom poučení o prečine krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a o prečine krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona pred povereným príslušníkom PZ nepravdivo uviedli, že R. Y. sa dňa 04.03.2017 v čase okolo 20.30 hod. v meste P. na ul. J. L. pred pohostinstvom U Deda vyhrážal tehotnej H. Y., že jej vykopne cigánča z jej brucha, že ju zabije, jej matku a jej priateľa, na čo tehotná H. Y. rýchlo utiekla z tohto miesta do miesta prechodného bydliska a takýmto konaním R. Y. u nej vznikla dôvodná obava o jej život a zdravie, pričom ich výpovede mali podstatný význam pre vznesenie obvinenia R. Y. podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin

nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ako aj pre podanie obžaloby prokurátorom na Okresný súd Trnava, pričom obžalované H. Y. a A. Y. na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Trnava v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. OT 47/2017 dňa 06.06.2017 zmenili svoje výpovede a vyhrážky zo strany R. Y. popreli, na základe čoho bol R. Y. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Za to obžalovanej H. Y. okresný súd uložil podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanej H. Y. výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona okresný súd určil obžalovanej H. Y. skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Obžalovanej A. Y. okresný súd uložil podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona § 37 písm. h) Trestného zákona § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanej A. Y. výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanej A. Y. pri určení probačného dohľadu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanej A. Y. zároveň uložil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovaných, že sú nevinné, okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom poškodeného R. Y. a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd I. stupňa k záveru, že obžalované H. Y. a A. Y. sa dopustili prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a zároveň prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona. Svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty týchto prečinov, keďže - iného ľživo obvinili z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie a zároveň ako svedkovia v trestnom konaní uviedli pred policajtom nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaných podľa názoru okresného súdu v plnom rozsahu preukázaná.

Z prečítaných listinných dôkazov mal okresný súd za preukázané, že poškodený R. Y. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.08.2017, sp. zn. OT/47/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 23.01.2018 sp. zn. 3To/77/2017, oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 4Pv/85/17/2207, pričom hlavným dôvodom bola zmena výpovedí obžalovaných v danom konaní, ktoré na hlavnom pojednávaní popreli svoje výpovede z prípravného konania, ako aj dôvodnosť ich trestného oznámenia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že na hlavnom pojednávaní nebola produkovaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaných spochybňovala, v tomto kontexte prioritne okresný súd poukázal na samotné vyjadrenia obžalovaných, ktoré si boli vedomé svojho konania, tým že uvádzali nepravdu, či už pred orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. pred súdom po zákonom poučení, pričom sa snažili odôvodniť svoje konanie, opätovne vyhrázaním sa zo strany poškodeného, pričom takéto konanie poškodeného nemal súd I. stupňa ničím potvrdené. Poškodený poukázal na skutočnosť, že celé konanie zo strany obžalovaných bolo motivované žiarlivosťou zo strany obžalovanej A. Y.. Okresnému súdu neuniklo, že samotná obžalovaná A. Y. v priebehu súdneho konania voči poškodenému sp. zn. OT/47/2017, sa za poškodeného vydala, zároveň neustále obe obžalované bývali, resp. sa vrátili k poškodenému do bytu a bývajú u poškodeného aj v súčasnosti. Obe obžalované boli náležite poučené, či už orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj súdom o následkoch svojho konania, aj napriek tomu obe obžalované konali tak, ako im je kladené za vinu. Obžalované mali možnosť, v prípade, že sa im niekto vyhráza, resp. robí nátlak, obrátiť sa či už na políciu, resp. prokuratúru a urobiť o tom oznámenie. Toto však neurobili.

Obžalovanej H. Y. pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti (podľa § 36 písm. j) Trestného zákona - doposiaľ viedla usporiadaný život) a zistení jednej priťažujúcej okolnosti (podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchala viac trestných činov), podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona (nakoľko bol vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností), § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona (spáchala viac trestných činov a aplikovala sa absorpčná zásada) okresný súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, (t.j. pri dolnej trestnej sadzbe trestného činu podľa 345 ods. 1 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať v sadzbe od 1 do 5 rokov), pričom výkon tohto trestu jej podmienične odložil so skúšobnou dobou 36 mesiacov.

Obžalovanej A. Y. súd I. stupňa uložil pri nezistení poľahčujúcej okolnosti a zistení jednej priťažujúcej okolnosti (podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchala viac trestných činov), podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona (nakoľko bola prevaha priťažujúcich okolností a preto sa zvyšovala spodná hranica o jednu tretinu), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona (spáchala viac trestných činov a aplikovala sa absorpčná zásada) úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, (t. j. na samej dolnej trestnej sadzbe trestného činu podľa 345 ods. 1 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať v upravenej o jednu tretinu zvýšenej dolnej sadzbe od 28 mesiacov do 5 rokov (pôvodná neupravená sadzba 1-5 rokov), pričom výkon tohto trestu jej podmienične odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe so skúšobnou dobou 36 mesiacov. Zároveň okresný súd obžalovanej povinne uložil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podali do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 30.07.2019 odvolanie obe obžalované, čo do výroku o vine aj o treste, pričom prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava sa pri úkone do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdala práva podať voči rozsudku odvolanie (č. I. 201 spisu).

V písomnom odôvodnení odvolania obžalované uviedli, že nesúhlasia s rozsudkom okresného súdu. Je to zaujatosť sudcu a prokurátorky a žiadali, aby to dostal iný sudca a prokurátorka. Nesúhlasia, že majú dostať podmienku za niekoho, kto ich celý čas týral a vyhrážal sa im. Súd má preštudovať register trestov poškodeného a register trestov obžalovaných. Nesúhlasia s tým, aby mali podmienku, pretože im to zničí život. Viedli riadny život, pokiaľ nepoznali poškodeného. Žiadajú spravodlivé rozhodnutie.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodeného a obžalovaných, pričom pokiaľ ide o ospravedlnenie obžalovanej A. Y., toto nie je v súlade s § 120 ods. 2 Trestného poriadku, o ktorom ustanovení bola obžalovaná v upovedomení riadne poučená.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalované, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Podľa § 292 ods. 1 Trestného poriadku predseda senátu predvolá na verejné zasadnutie osoby, ktorých osobná účasť na ňom je nevyhnutná. O verejnom zasadnutí upovedomí prokurátora, ako aj osobu, ktorá svojím návrhom dala na verejné zasadnutie podnet, a osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím. Ak mladistvý obvinený v čase konania verejného zasadnutia nedovŕši devätnásť rok svojho veku, upovedomí sa aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Predseda senátu o verejnom zasadnutí upovedomí aj obhajcu, splnomocnenca a zákonného zástupcu. K predvolaniu alebo upovedomeniu pripojí rovnopis návrhu, ktorým bol na verejné zasadnutie daný podnet.

Podľa § 293 ods. 3 Trestného poriadku, verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

Podľa § 293 ods. 4 Trestného poriadku, verejné zasadnutie sa môže vykonať v neprítomnosti obvineného, ak nie je možné doručiť mu predvolanie na verejné zasadnutie a z toho dôvodu ustanovený obhajca bol o verejnom zasadnutí riadne upovedomený.

Podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku, verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že o tom, či účasť niektorej osoby bola na verejnom zasadnutí nevyhnutná, rozhodla podľa okolností prípadu predsedníčka senátu. Ak by sa konajúca predsedníčka krajského súdu rozhodla obžalované na verejné zasadnutie predvolať, dala by im tým jednoznačne najavo, že ich osobná účasť na ňom je nevyhnutná (§ 292 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá) a že bez ich prítomnosti nemôže vec rozhodnúť.

Jednu z výnimiek z vyššie citovanej zásady (§ 293 ods. 3 Trestného poriadku) upravuje § 293 ods. 5 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovaných aj vtedy, ak im upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a boli poučené o možnosti konania verejného zasadnutia bez ich prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaných je totiž podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku viazané jednak na podmienku riadneho a včasného doručenia upovedomenia a jednak na to, že obžalované boli o možnosti konania verejného zasadnutia bez ich prítomnosti poučené. Ide o kumulatívne podmienky, a preto musia byť splnené súčasne.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaná H. Y., prevzala upovedomenie o konaní verejného zasadnutia odvolacieho súdu dňa 04.02.2020 (č. I. 232 spisu) a A.C. dňa 04.02.2020 (č. I. 232 spisu), ktorého súčasťou bolo aj riadne poučenie o možnosti konania verejného zasadnutia bez nich. Z toho vyplýva, že boli kumulatívne splnené potrebné podmienky na konanie verejného zasadnutia bez prítomnosti obžalovaných.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku veľmi podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalované spáchali skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

Uložený podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaným uložený v súlade so zákonom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, čo sa týka výrokov o trestoch obžalovaných, pričom poukazuje aj na odôvodnenie súdu I. stupňa na str. 6-7 napadnutého rozsudku.

Podľa § 31 ods. 5 Trestného poriadku, námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Obžalované v odvolaní len vo všeobecnosti namietajú, že prokurátorka a sudca okresného súdu mali byť voči obžalovaným zaujaté, pritom neuvádzajú žiadne konkrétne dôkazy, alebo skutočnosti, ktoré by preukazovali ich tvrdenia. Z tohto dôvodu odvolací súd túto námietku považoval za bezpredmetnú.

K ďalším námietkam obžalovaných odvolací súd dodáva, že keďže sa v tomto konaní neprejednávala vina/nevina poškodeného nebol dôvod preskúmavať jeho odpis registra trestov. Naopak bolo nevyhnutné oboznámenie odpisov registra trestov obžalovaných tak ako to urobil súd I. stupňa, pretože to malo význam z hľadiska ukladania trestov obžalovaným.

Tunajší súd ďalej poukazuje na to, že obžalovaná H. Y. v Registri priestupkov nemá za sledované obdobie žiaden priestupok a z odpisu registra trestov je zrejmé, že doposiaľ nebola súdne trestaná. Z toho vyplýva, že pred spáchaním trestnej činnosti viedla riadny život, pričom okresný súd túto skutočnosť pri rozhodovaní o treste správne zohľadnil, keď aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

Obžalovaná A. Y. má v Registri priestupkov za sledované obdobie 7 priestupkov, pričom v 5 prípadoch ide o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, 1 krát išlo o priestupok proti majetku a 1 krát o priestupok proti verejnému poriadku. V troch prípadoch bol poškodeným práve R. Y.. Z odpisu registra trestov odvolací súd zistil, že obžalovaná A. Y. doposiaľ nebola súdne trestaná. Vzhľadom na spáchanie 7 priestupkov práve obžalovanou A. Y. nemožno skonštatovať, že by pre spáchaním prejednávaného trestného činu viedla riadny život.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie oboch obžalovaných podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.